

Dag Daniš: Minister Káčer sa načisto opustil

- CZ24 News | 27. února 2023

SLOVENSKO: Dag Daniš komentuje hlavné témy týždňa. Dnes o primitívnej a nebezpečnej rétorike ministra Káčera, o premárnenej šanci na mier, ktorý chcel sprostredkovať Izrael, o trápení Hegera so zakladaním strany a o čudnom rozhodnutí Najvyššieho súdu, ktorý vidí segregáciu Rómov tam, kde nijaká nie je

1. „Minister“ a „diplomat“

Pri pohľade na Rastislava Káčera nevieme, či sledujeme slovenskú diplomaciu, alebo výčap. Minister najnovšie poslal kritikom vyzbrojovania Ukrajiny odkaz, že sú kolaboranti Putina. A pridal vulgárnu koncovku v ruštine: Иди нахуй! Slovenská obdoba tohto výrazu je, s prepáčením, „chod' do pi*e“.

Tieto hrubé slová boli adresované hlavne Maďarom a maďarskej vláde. Sú vlastne iba výkričníkom za provokačnými výroky Káčera spred dvoch týždňov. Vtedy vyhlásil, že ak by Rusko na Ukrajine vojensky uspelo, riešili by sme územné nároky Orbána na južné Slovensko.

Motívy Káčera pritom nie sú vlastenecké. Skúsený diplomat by nikdy nehnať slovensko-maďarské vzťahy do konfliktnej a nebezpečnej roviny. Pretože práve v takejto atmosfére by bolo Slovensko (s početnou maďarskou menšinou) zraniteľné. Za agresívnym vystupovaním Káčera je jeho stará známa nenávisť voči Orbánovi. A jeho arogantná povaha.

Káčer nevystupuje hrubo a urážlivo len k susedom. O Matovičovi napísal, že ho nezaujíma a že je „nikto“. Ministrovi zjavne uniklo, že sedí vo vláde, ktorú zostavila – a do ktorej ho povolala – strana OĽaNO. Káčera asi podráždilo, že ho Matovič kritizoval za jeho provokatívne výroky proti Maďarom.

Káčer dokonale znázorňuje, ako veľmi sa zmenili – a zdegenerovali – pravidlá hry v najvyššej politike. Ministrom zahraničných vecí sa dnes môže stať niekto, kto nerozumie ani diplomacii ani domácomu politickému kontextu a stranám, ktoré postavili vládu. A nielen to. Dokonca to môže byť niekto, kto sa postaral o najhoršie vzťahy so susedným štátom a spojencom z V4 za posledných 20 rokov... A kto verejne uráža víťaza volieb a lídra kľúčovej vládnej strany.

Stačí, ak je ten niekto známy servilnou proamerickou rétorikou. Nie politikou, na tú Káčer nemá. Rétorikou.

Inžinier Káčer (absolvent chemickotechnologickej fakulty) sa stal „diplomatom“ už v 90. rokoch. Vždy bol známy tým, že sa vynikajúco orientoval v interiéroch americkej ambasády. A horlivo podporoval rozširovanie NATO. Vystriedal viacero diplomatických funkcií, od misie NATO po veľvyslanca v Spojených štátoch. Zakladal bezpečnostnú konferenciu Globsec.

Slovom, Káčer sa v diplomacii presadzoval ako novodobý politruk. A po ponuke, ktorá prišla od Jaroslava Naďa, sa stal ministrom.

Najsmutnejšie na tom je, že Káčerov štýl vlastne nie je exces. Nie, jeho štýl je pomerne perspektívny. Dnes predsa môže šéf diplomacie poslať, citujeme, „do pi*e“ aj susedov a partnerov z V4, a dokonca aj poslancov a politické strany, ktoré vyhrali voľby. A môže ostať naďalej ministrom.

Pretože hybridná vojna škaredo zmenila pravidlá diplomacie aj politiky. Budúcnosť patrí tým „diplomatom“, ktorí vynikajú v bojovom pokriku. A v bezhraničnej poslušnosti k pánom z Washingtonu a Londýna.

2. Stopka mierovým rokovaniam

Pri ministrovi Káčerovi ešte ostaneme. Jeho ostrý odkaz bol namierený nielen na maďarskú vládu, ale na „všetkých, ktorí chcú mier za cenu zničenia Ukrajiny“. Jeho slová sú názornou ukážkou toho, ako uvažuje veľká časť politikov, médií a nakoniec aj verejnosti. Kto žiada mierové rokovania a odmieta vyzbrojovanie Ukrajiny, ten je vraj kolaborant Putina a nepriateľ skutočného mieru. Pretože cesta k mieru vraj vedie len cez vojenskú porážku Ruska.

Táto rovnica je pritom krivá.

Práve vyzbrojovanie Ukrajiny môže viesť k jej zničeniu. A práve politické rokovania s Ruskom boli, sú a budú cestou, ako konflikt ukončiť ešte predtým, ako Ukrajina vykrvára.

Za vojnou, ktorá sa začala pred rokom a za jej stupňovaním je hlavne úplný krach rokovaní. A hneď dvojnásobný.

Útoku Ruska na Ukrajinu predchádzal pokus o politické riešenie bezpečnostných problémov v Európe. Rusko od decembra 2021 dôrazne žiadalo dohody o vzájomných bezpečnostných zárukách NATO – Rusko. Zároveň žiadalo, aby krajiny NATO prestali s vyzbrojovaním ukrajinskej armády, ktorá bojovala proti ruským a ruskojazyčným menšinám na východe Ukrajiny (Doneck, Luhansk). Nasadenie ukrajinskej armády proti Donecku a Luhansku si od roku 2014 vyžiadalo tisíce civilných obetí a viac ako milión utečencov z Ukrajiny (prevažne etnických Rusov) do Ruska.

Východiskom z vojenského konfliktu, ktorý trval už ôsmy rok, mala byť podľa Ruska vojenská neutralita Ukrajiny a dohoda o bezpečnostných zárukách vo východnej Európe.

Európske štáty ako Nemecko a Francúzsko v decembri 2021 a januári 2022 podporovali rozhovory s Ruskom. Spojené kráľovstvo a Spojené štáty však akékoľvek rokovania na najvyššej úrovni zablokovali.

[ZDROJ](#)